

Циган на сповіди

Степан Руданський

Раз задумав Циганчук
Гріхи сповідати:
Іде просто до попа,
Приходить до хати.
Оглядає, — ні попа,
Ні слуги Бог має,
А в горосі, у печі,
Сало закипає.

Циган сало із горшка,
Живо із пекарні,
Через цвинтар позадгузь
Тай до паламарні.
В паламарні як на гріх —
Шапка на кілочку;
Він і шапку потягнув,
Сховав у куточку.

Тай тогді вже до попа
Гріхи сповідати.
Ото піп йому дає
Хреста цюлувати.
Поцюлував Циганчук,
Піп його питає,
А той йому всі гріхи
І оповідає:

"Тай сьогодні, — каже, — я
Нагрішив потроху:
Ранком вигнав я свиню
З чужого гороху;
А у церкві шапку зняв!.."
Говорить несміло.
А піп йому: "То не гріх!
То добрее діло!"

— Добре, добре, нехай так! —

По "Буди Господне"
Піп до шапки, — але ба!
І місце холодне...
Піп — до дому, до горшка,
Де кипіло сало,
А там йому лиш горох —
А сала не стало.

І промовив старий піп:
"Ожеж признавав ся!
А я старий та дурний
І не догадав ся!"